

РЕШЕНИЕ

№ 93

гр. Благоевград, 14.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, I НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Екатерина П. Н.а

при участието на секретаря Димитрина В. Павлова
като разгледа докладваното от Екатерина П. Н.а Административно
наказателно дело № 20231210201169 по описа за 2023 година

Производството е с правно основание чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на В. Н. Б. от Б , против НП №23-1116-001317/20.06.2023г., издадено от Началник Група към ОДМВР-Благоевград, сектор „Пътна полиция“, с което му е наложено административно наказание „Глоба“ общо в размер на 100.00лв, във връзка с административни нарушения по чл.104а и чл. 137а, ал.1 от ЗДвП. С НП на основание Наредба №Из-2539/17.12.2012г. на МВР, са отнети също и 18бр. контролни точки от талона на жалбоподателя към неговото СУМПС .

С жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на атакуваният административен акт. Поддържа се, че жалбоподателят не е извършил вменените му административни нарушения и се иска отмяна на обжалваното НП.

Административно-наказващият орган и заинтересованата страна, редовно и своевременно призовани, не ангажират свой представител по делото. В придружително писмо с преписката до съда, санкционният орган изразява становище за неоснователност на жалбата и прави възражение по чл. 63д, ал.2 от ЗАНН за прекомерност на адвокатското възнаграждение на защитника на

жалбоподателя . /За конституирането на заинтересованата страна , съдът отчете нормата на чл. 63д, ал.4 от ЗАНН, която гласи, че в полза на организациите или учрежденията, **чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование.** Следователно, за да бъдат защитавани в процеса тези учредения или организации, **те следва да са страна в процеса, защото само тогава по аргумент от НПК, такъв участник има право на защита.** В контекста на това тълкуване, според настоящият съдебен състав, се прилага и възможността за направата на възражение за прекомерност на адвокатско възнаграждение по чл.63д, ал.2 от ЗАНН, каквото следва да се направи именно от притежателя /разпоредителя / с бюджета, какъвто евентуално би се накърнил при отмяна на обжалваният акт и присъждане на адвокатско възнаграждение, заради което и на основание чл.153, ал.1 от АПК, учреждение или организацията, чийто орган е издал обжалваният акт, **следва да имат качеството на заинтересована страна в процеса.** Все в тази насока се извеждат аргументи за заинтересована страна в процеса и с оглед на обстоятелството, че по ГПК, издаването на изпълнителен лист и образуването въз основа на него на изпълнително производство, включително и за събиране на вземане за разноски, касае страни по спора / в това число и заинтересована такава/, **като ГПК не допуска, издаване на изпълнителен лист срещу субект, който не е страна в съдебния процес, приключил с присъждане или възлагане на съдебни разноски.** Наред с това е обилна и безпротиворечива и съдебната практика на ВАС, **че неучаствал в процеса субект няма право на жалба, дори и срещу неоснователно възложени му съдебни разноски.** В тази насока са: Определение №3233 от 22.03.2016г. на ВАС по адм.д.№2329 от 2016г., Определение №12261 от 30.11.2021г. на ВАС по адм.д.№11328/2021г., Определение №11984 от 24.11.2021г. на ВАС по адм.д.№11324 от 2022г., Определение №608/25.01.2022г. на ВАС по адм.д. №1219/2021г. Въпреки изложеното, в актуалната към момента практиката на БЛАС се приема, че учреждения и организации, чийто органи са издали обжалваният акт, не са заинтересована страна по спора, дори и след това на този субект да се възлага заплащаните на разноски по дело, в което се приема, че нямат право да участват, като такова конституирането на заинтересована страна от БЛРС, е довело до обезсилване на съдебното решение срещу нея и

прекръпяване на административно-наказателното производство. Като мотив за това процесуално действие на БЛАС се цитира ТР№3/28.04.2023г., постановено по т.д.№5/2022г. на ОСС от НК на ВКС и I и II колегии на ВАС, във връзка с приложението на чл.61, ал.1 от ЗАНН, вр. с чл.153, ал.1 от АПК, в което от една страна няма никакво обсъждане на цитираните норми на чл. 63д, ал.2 и 4 от ЗАНН, а от друга страна изрично е отразено, че съгласно нормата на чл. 153, ал.1 от АПК, страни по делото са оспорващият, органът, издал административния акт, както и всички заинтересовани лица. Настоящият съдебен състав застъпва становището, че законодателят в нормата на чл. 63д,ал.4 от ЗАНН, *ex lege* и императивно е регламентирал, че учреждение и организацията, чийто орган е издал акта следва да участва в процеса, макар и логично не като основна /издател на акта и оспорващ го субект/, а като заинтересована страна, след като се предвижда и да бъде „защитавана“ чрез юрисконсулт или друго лице с юридическо образование в делото, но следвайки въпросната наложена практика на БЛАС и споделяното в касационните му решения разбиране, че съдебното производство срещу въпросните учреждение и организации трябва да се прекрати намира, че следва да стори същото и в рамките на процесното дело като прекрати участието на заинтересованата страна, която да не може да бъде обвързана от крайният съдебен акт. /

РП-Благоевград, надлежно призовани не ангажират процесуален представител и становище по жалбата.

Районният съд, след като съобрази доводите на жалбоподателя, анализира събраният по делото доказателствен материал и приложимото прав, намира за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от лице с право да обжалва НП и то е сторило това в срока по чл. 59, ал.1 от ЗАНН./НП е връчено на жалбоподателя лично и срещу подпис на **29.06.2023г.**, а жалбата срещу него е депозирана на **12.07.2023г.**/

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна. Аргументи:

От събраните по делото гласни и писмени доказателства, по един несъмнен и категоричен начин се установи, че на **01.06.2023г.**, длъжностно лице при сектор „ПП“ към ОДМВР-Благоевград /младши автоконтрольор А. К./, в присъствието на св. П. П. е съставил на жалбоподателя АУАН№966179

за това, че на същата дата, около 17.38 часа, в гр.Б , по бул.“С “, с посока на движение, от сектор „Пътна полиция“ в Б към ПП1 Е-79, е управлявал лек автомобил с марка“М “, с рег.№ , собственост на „Е “, със седалище в Б , като използвал мобилен телефон, без наличие на устройство, което не позволява участие на ръцете му и наред с това не използвал и обезопасителен колан, с който иначе бил оборудван автомобила му. Описаното деяние е квалифицирано от актосъставителя св.К. като административни нарушения по чл. 104а и респ. чл.137а, ал.1 от НК. Не е спорно също така, че АУАН е съставен при спиране на водача за проверка и на мястото на спирането му в Б , като същият е и надлежно връчен на жалбоподателя /лично и срещу подпис/ на 01.06.2023г.

Въз основа на този акт, на **20.06.2023г.**, Началникът група към ОДМВР-Благоевград, Сектор “Пътна полиция”, е издал атакуваното НП№23-1116-001317, с което на основание чл.183, ал.4, т.7, предл.1, вр. с чл. 137а, ал.1 от ЗДвП, на жалбоподателя е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 50.00лв. Съответно, на основание чл. 183, ал.4, т.6, вр. с чл.104а от ЗДвП, на жалбоподателя е наложено също административно наказание „Глоба“ в размер на 50.00лв. Приложението на тези две санкционни норми е посочено в НП и като основание за отнемане с него и на 18 бр. контролни точки от талона на жалбоподателя към СУМПС въз основа на Наредба №Из-2539/17.12.2012г. на МВР.НП е връчено лично на жалбоподателя срещу подпис на 29.06.2023г.

Изложените в АУАН фактически твърдения се потвърждават с показанията на свидетелите К и П.. Дватама установяват, че работят като младши автоконтрольори при санкционният орган и на процесната дата 01.06.2023г. били заедно на смяна. Заради последното, тръгнали от сградата на сектор “Пътна полиция“ в Благоевград със служебния си автомобил и докато изчаквали на изхода, за да се включат в пътното платно на бул.“С “, в 17.38 часа, възприели автомобила на жалбоподателя да се движи и преминава пред тях и по този булевард в посока от сградата на сектор“Пътна полиция“ към Главен път Е-79. Свидетелите са категорични, че в позицията, в която били спрели автомобила си , имали пълна видимост за движението на автомобилите по бул.“С “ и в двете посоки. Така при преминаването на автомобила на жалбоподателя Б. пред тях, свидетелите К. и П. възприели, че водача в автомобила ползва мобилен телефон без устройство, което не

позволява участието на ръцете му, а така също и, че управлява автомобила без обезопасителен колан. Заради последното, свидетелите решили да последват със служебния си автомобил жалбоподателя и да го спрат за проверка. Докато се опитвали да спрат жалбоподателя, свидетелите ползвали и светлинен и звуков сигнал на служебния си автомобил, като автомобилът на жалбоподателя бил спрян за проверка от тях след разклона от бул. "С" към път Е-79 и преди находящата се там бензиностанция „Ш“. При тази проверка, св. К. излязъл от служебния автомобил, докато св. П. първоначално останал в полицейския автомобил, поискал личните документи на жалбоподателя и документите за управление на автомобила, като междувременно заснел със служебния си таблет в 18.17 часа на процесната дата, че обезопасителния колан за седалката на водача е закопчан за тази седалка. /В тази насока по делото се представиха и направените от св. К. снимки при процесната проверка на местоположението и използването на въпросния обезопасителен колан, чрез ползването на със служебния му таблет, който е съхранил в снимките и информация за датата на създаването ѝ, която е процесната дата и часа на създаването ѝ. С този таблет бил заснет и управлението от жалбоподателя лек автомобил на процесната дата ./

С разпита на всички свидетели по делото и с обясненията на жалбоподателя се установи, че в хода на извършената му проверка, между жалбоподателя и св. К. е възникнало напрежение и спор за извършването на процесните нарушения, като жалбоподателят се опитал да дискредитира св. К. и заявявал, че не е адекватен за да му извършва проверка, след което подал сигнал на телефон 112 за извършване проверка на св. К., във връзка с употреба на алкохол и наркотици, тъй като според Б., св. К. се държал неадекватно с него. /Този сигнал е снет на хартиен носител и също е приложен по делото като доказателство./ В опит да се противопостави на извършваната му проверка и евентуално издаването на изготвения в последствие акт за нарушение от страна на св. К., жалбоподателят се обадил на тъста си св. К. /бивш полицейски служител в ОДМВР-Благоевград и познат колега на св. П./, който също пристигнал на място с автомобила си и наред с това Б. отказал първоначално да подпише и АУАН, заради което св. К. и св. П. извикали допълнителни колеги за съдействие в лицето на свидетелите Х. и П.. След пристигането на въпросните служители в крайна сметка, жалбоподателя подписал процесният АУАН.

Междувременно, св.К. бил извикан в сградата на Сектор „ПП“ по повод на подаденият от жалбоподателя Б. сигнал срещу него за неадекватно поведение в хода на процесната проверка, където св.К. бил тестван от колегите си с техническо средство за употреба на наркотици и алкохол, но и двете технически средства показали отрицателен резултат . /В тази насока по делото е приложена прокурорска преписка, докладни и обяснения на всички участници във въпросната процедура. /

В своите показания свидетелите Х. и П. също потвърждават, че на процесната дата били извикани на мястото на проверката на жалбоподателя на път Е-79 за да удостоверят първоначалния отказ на жалбоподателя да подпише съставеният му от св.К АУАН. При отиването на мястото на проверката на тези двама свидетели обаче жалбоподателят променил мнението си и подписал акта и в тяхно присъствие. Свидетелите Х. и П. също заявяват, че нарушената , заради които бил съставен АУАН на жалбоподателя , били свързани с управление от негова страна на МПС без ползването на обезопасителен колан, както и ползването на мобилен телефон по време на движение , без устройство позволяващо изискващо участието на ръцете му. При отиване на мястото на проверката на тези двама свидетели, те възпрели, че там вече се намира и св.К. .

В хода на съдебното производство бе разпитан св.К., който е тъст на жалбоподателя и същият заяви, че се видял с Б. на процесната дата и в близост до процесното място / близо до Б /, тъй като го изпращал за гр.Р там на 01.06.2023г. Св.К. твърди, че при тръгване с автомобил в посока сградата на сектор “Пътна полиция“ видял, че жалбоподателят си поставя обезопасителен колан, а така също и , че свидетелите К. и П. без никаква причина тръгнали да го преследват със служебния автомобил с подаван звуков и светлинен сигнал по бул.“Д “ към Главен път Е-79. Съдът обаче не кредитира като достоверни показанията на този свидетел, тъй като те не се подкрепят с други обективни и безпристрастни доказателства в процеса и наред с това са противоречиви и нелогични, като съдът приема, че причина за недоверността им е именно роднинската връзка на св.К. с жалбоподателя и очевидното му желание да му помогне да избегне административно-наказателна отговорност в процеса. В тази връзка съдът отчете, че св.К. първоначално твърди, че се видял със зет си /жалбоподателя Б./ на процесната дата в отсечка между бул.“С “ и Б , а след като Б. тръгнал в

посока изхода на града и сградата на Сектор „ПП“, св.К. тръгнал към М, но не след жалбоподателя и въпреки това сочи, че видял полицейският автомобил на свидетелите К и П. да преследва автомобил, който се оказал на зет му. В хода на проведените с него очни ставки и свидетелите по акта, св.К. променя позицията си и вече сочи, че вече не знае дали при проверката, жалбоподателят е бил с обезопасителен колан, както и, че наблюдавал движението на автомобил на зет си и автомобила на свидетелите К. и П., които тръгнали да го преследват, от улица, намираща се между Б и бул.“С“, която както установиха полицейските служители, а и на съда е ноторно известно, че е на такова разстояние, че не предполага възможност за наблюдение на движението на автомобили от изхода на сградата на Сектор“ Пътна полиция“ към отсечката за включване към Е-79 от бул.“С“. Наред с това, свидетелите по акта са категорични, че те първо тръгнали след жалбоподателя за да го спрат за проверка и след като не успели да го настигнат, при включването в път Е-79, подали и звуков и светлинен сигнал с автомобила си за спиране, което обективно няма как да е възприето от лице, намиращо се в близост до Б на града. Същевременно, в първоначалните обяснения, снети по случая от св.К. и приложени към прокурорската преписка, този свидетел е развил и трета версия за случая, като е посочил, че след като се разделил със зет си, тръгнал към посока кръговото кръстовище на бул.“А“ в Б и ул.“, като едва след като стигнал именно до това кръстовище му се обадил жалбоподателя и му казал, че е спрял за проверка и св.К. се върнал при него и присъствал на част от тази проверка вече на път Е-79. Това трето местоположение на св.К. на процесната дата и преди спиране на жалбоподателя за проверка, с още по-голяма категоричност изключва обективната възможност той да е видял какво е било поведението както на свидетелите по акта, така и на полицейският им автомобил при преследването на жалбоподателя и спирането му за процесната проверка.

По аналогични съображения, съдът не кредитира като достоверни за изясняване на обективната истина и фактите в процеса, дадените обяснения от страна на жалбоподателя, в насока, че не е извършил вменените му нарушения и, че проверката на св.К. била свързана с негово лично отношение и неадекватно състояние на пътя. В тази връзка обясненията на Б. напълно се опровергават от категоричните, логични, последователни и напълно кореспондиращи по между си показания на свидетелите К., П., Х. и П.. От тях

свидетелите К и П са и очевидци на поведението му при управление на процесният автомобил на процесната дата и място .Твърдението на жалбоподателя, че е ползвал обезопасителен колан се опроверга и с приложен по делото снимков материал, направен от св.К със служебният му таблет в хода на проверката, потвърдено от страна на св.П.. Твърдението на жалбоподателя, че нямал навик да управлява без обезопасителен колан също се опроверга с представената по делото Справка за нарушения на водач, от която се установява, че преди процесната дата, в периода 2012г.-2016г. , жалбоподателят е санкциониран трикратно именно за нарушение по чл. 137а, ал.1 от ЗДвП и многократно за други нарушения по ЗДвП. Не се потвърди и заявлението му, че процесната проверка и издаването на процесният АУАН са свързани с някакво лично отношение н св.Кръчнов към него, включително и свързано с „полицай К “, след като при разпита на свидетелите К. и св.П. се констатира, че до процесната дата Б. не се е познавал въобще със св.К. и не са се намирали в никакви отношения и още по-малко лоши такива .Установи се също така, че св.К. дори не знае кой е така нар. „полицай К “, от името на който жалбоподателя твърдеше в процеса, че К. му „пращал поздрави“ и за това извършил процесната проверка. Опровергано като недостоверно е и твърдението на жалбоподателя, че в хода на проверката св.К. се държал неадекватно, заради което и сигнализирай на телефон 112 , след като въз основа на този сигнал, на процесната дата е извършена проверка на св.К. за употреба на алкохол и наркотици и резултата от последната бил отрицателен. Не се потвърди с никакви доказателства и версията на жалбоподателя, че стъклата на управляваният от него автомобил на процесната дата били затъмнени фабрично и не позволявали да се възприеме водача в него от вън, още повече, че видно от представената снимка на този автомобил, направена със служебния таблет на процесната дата от св.К., през предното панорамно стъкло на автомобила, въпреки лошото качество на снимка, се вижда огледалото вътре в купето на процесният автомобил .

По изложените съображения съдът изключи от достоверните доказателства за изясняване на обективната истина, показанията на св.К. и обясненията на жалбоподателя. Като ирелевантни и също непотвърдени, съдът не кредитира и показанията на св.Т. за някаква среща между него, жалбоподателя и св.П. в сградата на сектор „ПП“ , което и няма отношение към процесният казус и дата. Същевременно съдът кредитира като достоверни и в този смисъл годни

за изясняване на обективната истина в настоящият казус, всички други цитирани гласни и писмени доказателства, които са логични, последователни и напълно кореспондиращи по между си.

При така направените фактически констатации, районният съд счита, че **жалбоподателя законосъобразно е санкциониран за извършване на нарушения по чл. 137а, ал.1 и респ. по чл. 104а от ЗДвП.**

Атакуваното НП е издадено от компетентен за това орган и в тази насока се представи изрична заповед на министъра на МВР, в сила преди датата на деянието. Констатира се, че се спазени и сроковете по чл.34 от ЗАНН за издаване на АУАН и НП. В тези два документа се съдържат и всички задължителни реквизити по чл. 42 и чл.57 от ЗАНН, като те са и надлежно връчени на жалбоподателя /лично и срещу негов подпис/. Ето защо, съдът приема, че обжалваното НП е издадено в съответствие със ЗАНН и то е процесуално законосъобразно.

От друга страна, с ангажираните по делото гласни и писмени доказателства се **установи по несъмнен и категоричен начин, че жалбоподателят е извършил от обективна и субективна страна именно вменените му нарушения по чл. 137а, ал.1 от ЗДвП и респ. по чл.104а от ЗДвП.**

Съгласно нормата на чл. 137а, ал.1 от ЗДвП, водачите и пътниците в моторни превозни средства от категории М1, М2, М3 и N1, N2 и N3, когато са в движение, използват обезопасителните колани, с които моторните превозни средства са оборудвани.

Съгласно нормата на чл. 104а от ЗДвП, на водача на моторно превозно средство е забранено да използва мобилен телефон по време на управление на превозното средство, освен чрез устройство, позволяващо използването на телефона без участие на ръцете му.

От обективна страна, на процесната дата/01.06.2023г./ и на процесното място/ в гр.Б , по бул.“С “, с посока на движение, от сектор „Пътна полиция“ в Б към ПП1 , Е-79/, жалбоподателят е управлявал лек автомобил /с марка “М “, с рег. № , собственост на „Е “, със седалище в Б /, като по време на това управление на МПС, същият използвал мобилен телефон, без наличие на устройство, което не позволява участие на ръцете му, като наред с това не използвал и обезопасителен колан, с който иначе бил оборудван

автомобила му. С това си поведение, жалбоподателят несъмнено е извършил от обективна страна и двете вменени му административни нарушения и в тази насока са показанията на свидетелите К., П., Х., П., снимки от служебен таблет на св.К. и материали към приложената по делото прокурорска преписка / .

От **субективна страна**, нарушенията са извършени *виновно*, тъй като по делото не е спорно, че жалбоподателя е правоспособен водач на МПС и като такъв е бил запознат с правилата за управление на МПС, в това число и със задълженията си по чл.104а и чл.137а, ал.1 от ЗДвП, които обаче в казуса *виновно* и *съзнателно* е нарушил .

След като правилно е квалифицирал извършените от Б. нарушения, на основание чл.183, ал.4, т.7, предл.1, вр. с чл. 137а, ал.1 от ЗДвП, с обжалваното НП, санкционният орган е наложил на жалбоподателя административно наказание „Глоба“ в размер на 50.00лв, а на основание чл. 183, ал.4, т.6, вр. с чл.104а от ЗДвП, му е отмерил административно наказание „Глоба“ в размер на 50.00лв. Двете санкции са единствени по вид и размер за нарушение като процесното, поради което съдът ги приема за законосъобразно отмерени и в съответствие с нормата на чл.27 от ЗАНН.

Приложението на чл. чл.183, ал.4, т.7 от ЗДвП, обосновава отнемане на 8 контролни точки от талона на водача към СУМПС съгласно чл. 6, ал.1, т.16 от Наредба №Із-2539/17.12.2012г. на МВР. Съответно, приложението на чл. 183, ал.4, т.6 от ЗДвП, обосновава отнемане на 10 контролни точки от талона на водача към СУМПС по чл.6, ал.1, т.17 от Наредба №Із-2539/17.12.2012г. на МВР.Ето защо и в тази му част НП се явява законосъобразно.

С оглед изложеното и като констатира процесуална и материална законосъобразност на НП,съдът счита, че същото следва като такова да се потвърди.

Мотивиран от изложеното и на основание чл.63, ал.2, т.5 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО** Наказателно постановление №23-1116-001317, издадено от Началник Група към ОДМВР-Благоевград, сектор „Пътна полиция“, с което на В. Н. Б., с ЕГН ***** и

адрес: Б , ж.к.“Е “ № , вх ,ет. , ап. , е наложено административно наказание „Глоба“ в размер общо на 100.00лв. /сто лева/, във връзка с административни нарушения по чл.137а и чл. 104а от ЗДвП, като е разпоредено и отнемане на 18 контролни точки от талона на този водач към неговото СУМПС, съгласно Наредба №Із-2539/17.12.2012г. на МВР.

ПРЕКРАТАВЯ производство по нахд №1169/2023г. по отношение на заинтересованата страна Сектор „Пътна полиция“ при ОДМВР-Благоевград .

Решението може да се обжалва пред Административен съд –Благоевград в прекратителната му част в 7-дневен срок, а в останалата му част в 14 - дневен срок, считано от съобщението за изготвянето му, ведно с мотивите за всяка от страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____